

Mel.: Vi kommer li' fra Svendborg av..

Hos Jens og Aja er der Fest, Goddaw, Goddaw, Goddaw,
de smiler glad til hver en Gæst, Goddaw, Goddaw, Goddaw,
nu 25 Aar henrandt, fra Parret viet ble',
de siden ej det har fortrudt, det kan vi alle se.

Fra Nødholm Jens til Lolland kom, det var paa Mosegaard,
og paa den lille Aja han ret hurtigt Øje faar,
de hvisked' mange ømme Ord om Kys og Kærlighed,
og Jens han sa' "jeg elsker dig" - saa ved vi nok Besked.

Saa gik til Slægt og Venner Bud, at Bryllup skulde staa,
men tænk jer - da vi mødte op, i Sengen Aja laa!
Og derfor Festen udsat blev en Uge, tror jeg nok,
at Aja kunde nænne, vi skul' ha' et saadant Chok!

Og i det glade Figaro fik Parret deres Bo,
og rundt omkring paa Gaardene de virked' begge to.
Paa Sjælland har de ogsaa bo't, men det er soleklart,
de længtes efter Lolland, for her er saa vældig rart.

Hvad er et Hjem foruden Børn? - ja, svar mig blot paa det,
og inden længe havde Parret faaet hele tre,
Kaj, Otto, Doris hed de smaa, som nu saa store er -
i hele 10 Aar Doris man som Lillesøster ser.

Saa sad de da en Nytaarsnat og havde det saa rart
med Knallerter og andet Skæmt, ja, det er ganske klart,
og Aja synes, at de skal den sidste futte a' -
men det fik altsaa skæbnesvangre Følger - ja, uha!

To Timer efter kom Hr. Stork, og smaalig var han ej,
han sa' "værs'go' - en Nytaarsgave skal De ha' af mig."
og det var Tutterne de smaa, som skreg og hyled' op,
og Jens saa helt forskrækket ud og raabte skyndsomst "stop".

Som Graver kan nu Jens man se, og Hvervet er vist godt,
og Aja hun er Klokkerkone, ja, det lyder flot.
I Sogneraadet sidder Jens og giver sit Besyv,
saa hvis I tror, han driver, ja, saa er det altsaa Lyv.

En Tid trak sorte Skyer op omkring det lille Hjem,
men Aja klared' Skærene, til Sol igen kom frem,
og nu er alting saare godt, og de er glad og fro,
saa raske og ungdommelige er de begge to.

Vi har jo gaa't og været spændt, om det nu skulde ske,
at ogsaa vi i Dag til Sengs vor Aja skulde se -
men heldigvis saa var det jo paa Bryllupsdagen kun,
sligt vilde ogsaa være pinligt her i denne Stund.

Hermed vi slutter Visen af, for andre skal vel til,
men før vi gaar fra Bordet, et Hurra vi raabe vil,
Tillykke, Jens og Aja, med det Maal, I naaet har!
I faar igen en Sang, naar I bli'r gyldent Brudepar.

Københavnerne